

متن پرسش

سلام: در حال خواندن کتاب انسان ۲۵۰ ساله از رهبری هستم، سه سوال تا وسطای کتاب برایم پیش آمده: مهمترین سوال این است که در قسمت امیرالمومنین علیه السلام، رهبری گفته اند که امام در جریان سقیفه قیام نکرد به چند دلیل و یکی از دلایل را این بیان می کنند که انحراف انقدر زیاد نبود که حضرت بخواد قیام کند!!!! من گمان می کردم اون جریان بزرگترین انحراف تاریخ است و از این گفته آقا خیلی تعجب کردم. دوم اینکه آقا در جایی از این کتاب فرمودند در بین پسران زبیر مصعب مرید امام علی علیه السلام بود و مرد خوبی بود. مختار رو که مصعب کشت، پس مختار بد بوده؟ مصعب که با برادرش نحسش بیعت کرد چطور آدم خوبی بوده؟ سوال آخر اینکه آقا فرمودند امام حسن علیه السلام در جنگ با ایران حضور داشتند. در صورتی که یک روایت این را نقل کرده و خیلی هم روایت ضعیفی است، و چطور است امام علی علیه السلام در جنگ های خودش خیلی حسنین علیهما السلام رو در خطر نمی اندازه، اما در جنگ با ایران خودش در خانه می نشیند و امام حسن علیه السلام رو می فرستند؟ یه سخنرانی سه ساعته از آقای رائفی پور شنیدم، ایشان خیلی علمی از روایات ثابت کردند که ائمه در جنگ با ایران نبودن و امام علی علیه السلام اصلاً اون جنگ ها رو قبول نداشته اند. برای هر سوال اگر مایل بودید میتونم صفحه ای که گفته آقا رو نقل کردم پیدا کنم براتون بفرستم. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر می کنم در آن فضای تاریخی با توجه به آمادگی جریان هایی که حقیقتاً اسلام را نپذیرفتند؛ اصلاً صلاح نبود که حضرت امیرالمؤمنین «علیه السلام» با سقیفه به مقابله برخیزند ۲- مصعب در مراحل مختلف شخصیت مختلفی از خود نشان داده، به خصوص که تصور او نسبت به مختار، تصویری نیست که بعضی از شیعیان از مختار دارند. ۳- بنده تحقیق کاملی نسبت به حضور یا عدم حضور حضرت امام حسن «علیه السلام» در فتح ایران ندارم. موفق باشید